

**ANTIDIABETIC DRUG REGIMENS AND GLYCEMIC
CONTROL IN TYPE 2 DIABETIC PATIENTS AT
RAMATHIBODI HOSPITAL**

PRIPHAGA SUWITTAYARAT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE IN PHARMACY
(PHARMACOLOGY)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2006**

**ISBN 974-04-7332-6
COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY**

รูปแบบและผลการใช้ยาควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 โรงพยาบาล
รามธิบดี (ANTIDIABETIC DRUG REGIMENS AND GLYCEMIC CONTROL IN
TYPE 2 DIABETIC PATIENTS AT RAMATHIBODI HOSPITAL)

ปริพกา สุวิทย์รัตน์ 4636368 PYP/M

ภ.ม. (เภสัชวิทยา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สมใจ นครชัย, M.S.(Pharmacology), เนติ สุขสมบูรณ์,
Pharm.D., Ph.D.(CLINICAL PHARMACY), อุษา ฉายเกตุแก้ว, Ph.D.
(PHARMACEUTICAL ECONOMICS AND POLICY)

บทคัดย่อ

แม้มีหลักฐานยืนยันว่า การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดที่ดีทำให้ผลในการรักษา โรคเบาหวาน
ดีขึ้น แต่การจัดการในโรคเบาหวานให้บรรลุผลมักไม่ประสบความสำเร็จ การศึกษานี้เป็น
การศึกษาแบบย้อนหลัง ช่วงเวลาที่ศึกษาระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนพฤศจิกายน 2547 ศึกษา
ในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่สองในโรงพยาบาลรามธิบดี จำนวน 246 คน โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับยากระดับ
น้ำตาลในเลือดที่ใช้ และผลการรักษาจากเพิ่มประวัติผู้ป่วย ตั้งแต่เริ่มวินิจฉัยว่า เป็นเบาหวาน ถึง กันยายน
2546 นอกจากนี้ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับยาลดความดันโลหิต และยาลดไขมันในเลือดด้วย
ผู้ป่วยที่ศึกษาเป็นเพศหญิงร้อยละ 64.78 อายุเฉลี่ย 62 ± 11.21 ปี ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีภาวะความดัน
โลหิตสูง ไขมันในเลือดสูง หรือมีทั้งสองภาวะร่วมด้วยมีสัดส่วนสูง (76.83%, 75.20%, 59.35% ตามลำดับ)

ผู้ป่วยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.50) รักษาด้วยการใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือดชนิดรับประทาน 2
ชนิด การใช้ยาเพิ่มขึ้นเมื่อเป็นเบาหวานนานขึ้น เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ของสมาคมต่อมไร้ท่อแห่งประเทศไทย
มีผู้ป่วยมากกว่าร้อยละ 70 ที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ไม่ดี ผู้ป่วยร้อยละ 43.91 ควบคุมความดัน
โลหิตได้ตามเป้า และ ผู้ป่วยร้อยละ 28.11 ควบคุมระดับไขมันในเลือดได้ตามเป้า

ผู้ป่วย 106 ราย ที่มีข้อมูลการรักษาตั้งแต่วันเริ่มวินิจฉัยว่าเป็นเบาหวาน ร้อยละ 19.81 เริ่มควบคุม
ระดับน้ำตาลในเลือดด้วยการไม่ใช้ยา แต่ต่อมาทุกคนล้วนต้องใช้ยา หลังจากใช้ยาสูตรแรกเป็นเวลา 3
เดือน มีเพียงร้อยละ 33.02 ที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี และร้อยละ 66.98 มีผลการรักษาที่ดี

ค่าฮีโมโกลบินเอวันซี เป็นเป้าหมายสำคัญในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน
อย่างไรก็ตาม การวัดค่านี้มีค่าใช้จ่ายสูง มีผู้ป่วยเพียง 158 จาก 246 คนเท่านั้นในการศึกษานี้ที่มีค่า
ฮีโมโกลบินเอวันซี นอกจากนั้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างค่าระดับน้ำตาลในเลือดขณะ
อดอาหารกับค่าฮีโมโกลบินเอวันซี เมื่อมีข้อมูลทั้งสองร่วมกัน มีค่าไม่สูงดังคาด โดยมีค่าเพียง 0.59

ANTIDIABETIC DRUG REGIMENS AND GLYCEMIC CONTROL IN TYPE 2 DIABETIC PATIENTS AT RAMATHIBODI HOSPITAL**PRIPHAGA SUWITTAYARAT 4636368 PYP/M**
M.Sc. in Pharm (PHARMACOLOGY)**THESIS ADVISORS: SOMJAI NAKORNCHAI, M.S. (PHARMACOLOGY),**
NAETI SUKSOMBOON, Pharm.D., Ph.D. (CLINICAL PHARMACY), USA CHAI-
KLEDKEAW, Ph.D. (PHARMACEUTICAL ECONOMICS AND POLICY)**ABSTRACT**

Despite evidence that good glycemic control can improve medical outcomes, management of type 2 diabetes mellitus (DM) is often unsuccessful. This retrospective study was conducted at Ramathibodi hospital between July and November 2004. The antidiabetic drug regimens and glycemic control among 246 type 2 DM patients were collected from medical records started from their first diagnosis until their last visits in September 2003. Drugs used in controlling the comorbidities, hypertension and dyslipidemia are investigated as well. The majority of patients were female (64.78%). The average age was 62 ± 11.21 years, and the mean diabetes duration was 9 ± 6 years. A high portion of patients had also a diagnosis of hypertension, dyslipidemia or both (76.83%, 75.20%, 59.35%, respectively).

Most patients (43.50%) were receiving dual oral antidiabetic drugs (OADs) therapy. Pharmacologic management of hyperglycemia was intensified with duration of diabetes. According to the Endocrine Society of Thailand, >70% of the patients are considered as having poor glycemic control. For the comorbidities, only 43.91% of patients achieved the target blood pressure and 28.11% of patients achieved the target lipidemia.

Only 106 patients completed information from their first DM diagnosis, 19.81% started with nondrug therapy. However, all patients finally started drug therapy. After 3 months of treatment with the first regimen, only 33.02% of patients can be considered as having good glycemic control, 66.98% of patients can be considered as having effective treatment.

HbA1c is the primary target for glycemic control. However, the test is expensive and only 158 from 246 patients (64.23%) have HbA1c data. Moreover, the correlation between HbA1c and FPG when both values coexist is not as good as expected ($r=0.59$).

KEY WORDS: ANTIDIABETIC / GLYCEMIC CONTROL

59 P. ISBN 974-04-7332-6